

نزای: (اللهم إن فلان ابن فلان في ذمتك وحبل جوارك، فقه فتنة القبر، وعذاب النار، وأنت أهل الوفاء والحمد؛ اللهم فاغفر له وارحمه، إنك أنت الغفور الرحيم)

له واسيله كورى سه عده وه -رهزای خوايان ليبيت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- پیشنوئری بۆ کردین بۆ نوئزکردن له سهر پیاوئک له مسولمانان، گوئیم لیوو که ده فهرموو: «اللهم إن فلان ابن فلان في ذمتك وحبل جوارك، فقه فتنة القبر، وعذاب النار، وأنت أهل الوفاء والحمد؛ اللهم فاغفر له وارحمه، إنك أنت الغفور الرحيم»*. (خودایه، فلانی كوری فلان له ژیر پاراستن وره حمه تی تۆدایه، بۆه بیپاریزه له فیتنه وتاقیکردنه وهی ناو گۆر، وسزای دۆزه خ، تۆ خاوه نی پهیمانیت وشایسته ی سوپاس وحمد کردنیت، خودایه لی (خۆش به وره حمی پیکه، ته نها تۆ له بهنده كان خۆش ده بیت وره حمیان پیده که ییت -الغفور والرحیم- ییت [صه حیه] [ئینو ماجه گنراویه تیه وه - ئینوداود گنراویه تیه وه - نه حمه د گنراویه تیه وه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نوئری کرد له سهر جه نازه ی پیاوئک له مسولمانان، پاشان فهرمووی (ئه م واتایه ده گه یه نیت): خودایه، فلانی كوری فلان له ژیر پاراستن وره حمه ت وداوای لیخۆشبوونی تۆدایه، بۆه بیپاریزه له فیتنه وتاقیکردنه وهی ناو گۆر کاتیک فریشته كان پرسیارى لیده که ن، وله سزای دۆزه خ پرزگاری بکه، تۆ خاوه نی پهیمانیت وهه رگیز پهیمان ناشکینیت وشایسته ی سوپاس وحمد کردنیت، وهه ق وراستی ره ها ته نها لای تۆه وتۆ خاوه نیت، خودایه لی خۆش به وره حمی پیکه، تۆ خاوه نی لیخۆشبوونی زۆریت له گونا هه كان، وهه روه ها خاوه نی ره حمه تی زۆریت به قبولکردنی په رسته نه كان وچه ند جار کردنی چاکه وپادا شته كان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5022>

